

[Statsministeren.]

at bedømme, om der kunde siges ikke blot fra det juridiske Synspunkt, men ogsaa embedsmæssigt at være Grundlag for at foretage noget, og hvad dette i saa Fald maatte være. Ministeriet har altsaa sluttet sig til den Betragtning, at der vel kan paapeges en og anden — som han kalder det — Fejl, og i Henhold dertil har Ministeriet jo ogsaa truffet forskellige Foranstaltninger, baade Foranstaltninger, som øjeblikkelig maatte anses for rimelige, og som i Fremtiden maa anses for nødvendige til Afværgelse af, at saadanne Fejl kan gentage sig, og det forekommer mig nu altid ved Ulykkers Indtræden at være det, som man først og fremmest maa spørge sig selv om: Hvad kan der gøres i Fremtiden for at afværge slige Ulykker? Ulykken i sig selv er ingen jo i Stand til at raade Bod paa, hverken denne eller andre Ulykker, men man kan som Regel træffe Foranstaltninger, der dog i nogen Maade beskytter i Fremtiden. Der er, siger jeg, foretaget et Skøn ogsaa over de embedsmæssige Forhold, som har foreligget, og som vi mente vilde komme til at foreligge, og der er Folk, der vil mene, at den Afgørelse, der er truffet paa Grundlag af Rigsadvokatens Undersøgelse og Erklæring, i og for sig er en streng Afgørelse. Jeg nægter ikke, at ogsaa personlig forekommer det mig, at det særdeles vel kan siges at være en streng Afgørelse. Efter mit Kendskab til flere af de Personer, som her har været paa Tale, et Kendskab, der dog har strakt sig over nogle Aar gennem min Gerning i Ministeriet, men ogsaa kun ad den Vej, maa jeg sige, at der efter mit Indtryk meget vel kan siges at være tillagt f. Eks. de to, der har fungeret som Kontorchefer, mere Ansvar for de enkelte Situationer, end det maaske var rimeligt under de faktisk givne Forhold at tillægge dem. Jeg forstaaer meget vel, at alle de tre, der særlig kommer i Betragtning, føler sig særdeles pinligt berørt, og der er, som sagt, ogsaa andre, der kan anstille Reflektioner i den Retning, som mener, at der endog er handlet strengt ved den trufne Afgørelse. Men ved mangfoldige Lejligheder er det jo saa, at de, der har været saa uheldige at være i Nærheden af en Forbryder, maa erkende, naar det opdages, at det var en Forbryder, de omgikkes, at en eller anden Handling maaske kunde have været ander-

ledes, og saaledes have bidraget til en Afsløring. Men al den Tale kommer i dette Tilfælde som i alle andre bagefter, fordi man, som jeg har sagt een Gang før i Dag, naturligvis baade i Embedsmandskredse og fra Ministerens Side maa gaa ud fra, at de, der er kongelige Embedsmænd i højt betroede Embeder, er hæderlige Folk. Jeg vil derfor gerne tilføje, at jeg anser ikke de tre, om hvem nogle vil sige, at de har faaet en streng, andre en mild Behandling, for mindre værdifulde end før, og jeg nærer fuld Tillid til deres Embedsgerning ogsaa i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde henimod Slutningen af sin Tale en Slags Henstilling til Ministeriet, saa vidt jeg forstod, og bad os om fortsat at beskæftige os med Sagen for at finde Former, under hvilke vi kunde sikre Handelsministeriets Autoritet. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa man bedst sikrer saavel Handelsministeriets som de andre Ministeriers Autoritet, er ved at gennemføre i strengest mulig Forstand den Orden, den Akkuratesse, det Tilsyn o. s. v., som nu en Gang er nødvendigt, hvor det drejer sig om Pengeforhold. Det er en Selvfølge, at Arbejdet med de Foranstaltninger, der er planlagt, og som man nu vil søge at finde de rette Former for, vil blive fortsat. Det er ogsaa en Selvfølge, at hvis der under Arbejdet med Tilrettelægningen af det System for Tilsynsforholdene i Fremtiden, og hvad der i øvrigt vil falde ind under den Ordning, som man nu tilsigter tilvejebragt, vil vise sig Nødvendighed for andet, end vi maaske i dette Øjeblik har set, saa vil man tage op til Overvejelse ogsaa andre Sider end dem, der nu er nævnt, og som vi altsaa indtil videre har ment det nødvendigt at bringe i Anvendelse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde en Bemærkning om den Erklæring fra de tre erhvervsdrivende, der er Offentligheden bekendt. Det forekommer mig, at saavel det ærede Medlems Bemærkninger, som hvad jeg har set i Pressen, indeholder Insinuationer, som ikke egentlig kan siges at være paa deres Plads. Det er en Selvfølge, at de tre Personer, der har underskrevet den ommeldte Erklæring, ikke har søgt min eller mine Kollegers Medvirken dertil.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde endelig nogle Bemærkninger om det triste Indtryk, man fik af Handelsministe-